

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: **Szóllósi Jenő.**

Kiadó: **Papp György,** Gyulafehérvárt

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

Munka után.

(X) A képviselőház és főrendiház befejezte érdemleges üléseit s őszig pihenőt tart; Bécsben pedig hozzáálltak a delegatusok a tárgyalásokhoz. A többi képviselő választókerületébe tér vissza s számot ad választóinak az általa szóval vagy tettel követett politika irányáról s a törvényhozás munkásságáról.

Kétségtelen tény az, hogy a még mindig befejezetlenül álló egyházpolitikai javaslatok bénítólag hatottak az országgyűlés egyéb tevékenységére, a mit az utóbbi hónapok eléggé beigazoltak. De az is tény, hogy a Bánffy kormányának sikerült egy-egy sziklát az útból elhárítania. Ki tudja, nem lett volna-e jobb a kérdéseken most végleg túllenni, mint ezt őszre halasztani. De végre is ezen kérdés az egyházpolitikai reformok elvi részét intakte fentartani kívánó kormány belátása alá kell, hogy tartozzék; Bánffy báró tudhatja legjobban, mért nem lehetett végleg megoldani most e kérdéseket, melyektől ő is szívesen szabadult volna s amelytől függ az ő kormányának léte is.

Nevezetes eseménye volt ez ülésszaknak a nemzet önértetének és erejének fellobbanása. Jól vegye ezt számon kormány s választó közönség egyaránt.

Ott a hol az ország igazában van, keresztül kell vinni azt, a mit akar. Megmutatta a Kálnoky-eset, hogyha a kormány a nemzettel együtt érez, ott a nemzet jogainak érvényt is lehet szerezni.

A magyar nép politikai önértetét s az ebben nyilvánuló erőt respektálni kell minden

kormánynak — minden kérdésben. — Amely kormány erre az erőre támaszkodik, nem fogják cserben hagyni a sikerek sem. Érvényt fog az szerezni akaratának felfelé is. Amely kormány a nemzeti önértet istápolását tüzi ki célul, az a jelenlegi államjogi keretek mellett is erőben, sulyban megfogja izmosítani az országot; növelni fogja az elvekért való küzdés nemességének érzetét.

A szabadelvű párt tanulságos példát láthat maga előtt a legutóbbi eseményekből kifolyólag arra, hogy ez uton való haladását a közönség tapsai fogják kísélni. A kebeléből alakult kormánynak pedig ezáltal megbecsülhetetlen erőt kölcsönözött. A választó polgárság üdvözlí a munka után hazatérő képviselőket s várja tőlük a biztosítást azon irányban, hogy a hol a nemzeti önértet kérdése vagy ennek istápolása fozog szóban, párttekintetek nem fognak döntő szerepet játszani, ahol a törvény által biztosított jogainknak kell érvényt szerezni, — akár a külakár a belpolitika terén — ott egy szálíg össze fognak tartani.

Ebben az irányban pedig a még mindig hatalmas szabadelvű pártnak és a kormánynak legelől kell jární.

× **Dr. Mohay Sándor** városunk országgyűlési képviselője a Bécsben ülésező delgatió tagjává választván, a külügyi fontos bizottságban vett részt.

Beteg társadalom.

Modern társadalmi életünk sok romlottságot és félszagséget hoz napról napra felszínre. Az erkölcsi lazulásnak és súlyedségnek megdöbentő példái ejtik

önkéntelen az embertgondolkodóba afölött, hogy ezen az uton haladva, hová jut a mi társadalmunk. Lassan-lassan hasonlóvá válik a korhadó fatörzshöz, a melynek ntóvégre is össze kell omolnia.

A félszeg állapotot fényesen igazolják a laza erkölcsöknek következményei: a sikkasztások és öngyilkosságok.

„A modern sikkasztások és öngyilkosságok korát éljük.“ Ezt a mondást a tömegesen felmerülő esetek szankcionálják. És ezen sikkasztásoknak és öngyilkosságoknak az utánzásvágya és az urhatnámság mániája a kedves szülőanyja.

— Azt kell hinnünk, hogy előhaladott civilizációkkal társadalmi életünk romlottsága is arányban növekedett.

A törvényszékek aktái nagyon szomorú képet nyújtanak a mai civilizált társadalmi életről és ezen képet még rikítóbb színekkel festik a napról-napra megújuló monstersikkasztások, öngyilkosságok, melyeknek alapjául se elemi csapás, se előre nem látott szerencsétlenségek nem szolgáltak, hanem egyedül és kizárólag az örült fényűzés, a mértéktelen költsékezés és kielégíthetetlen éhsóvárgás!

Emberek, kiket a sors tenyerén hordott és akik vidám és gondnélküli életet folytathattak volna, nevelvén gyermekeiket a társadalom hasznos tagjaivá: marokkal szórják a pénzt örült pazarlásra és érzékeiket aranyat felmészto orgiak tompítják, míg egy szerencsétlen golyó kioltja nyomorult életüket, itt hagyván családjukat, kitéve a nyomornak, a gyalázatnak és a megbélyegzésnek.

Sajnos ezen szomorú esetek napról napra ismétlődnek. A sajtó egy két napig regisztrálja a szomorú ténytet; a megkárosultak szitkozódnak; a szerencsétlen hátramaradottak — ha az illetőnek családja volt — szégyennel és nyomorral visszavonulnak. Az emberek pedig napirendre térnek az egész tragoedia felett. És ez így megy továbbokulás — példaadás nélkül. Egyik áldozat szomorú, megrendítő sorsa sem rettentí a másikat és pedig nem az ítélő képesség, de az erkölcsi erő híján.

TÁRCZA.

Kipattan a bimbó . . .

Kipattan a bimbó, ha duzzad kebele,
Pirosan mosolyog barmatos teteje;
Domborul a kebel, serdül a kis leány,
Szerelem mosolyog mind a két orcáján.

Kinyíltott a bimbó, most virul javába',
Nyújtózik, kitekint, ki a nagyvilágba . . .
Megnőtt a kis leány, őrző szem hiába:
Hűvös lombok alatt kedves a falálka.

Reszket a rózsaszál, örömben reszket:
Kis méhe csókolja a mézédés kelybet;
Reszket a kis leány, reszket örömben,
Ott pihen, ott nyugszik rózsája ölén.

Susogó lágy szellő lengi őket körül . . .
„Szeretsz-e?“ „Szeretlek!“ hallik a lomb közül.
Fel-fel nyíl a kék ég édes mosolygása,
Osszeforr a két ajk . . . félénk czuppanása.

S én nézem messziről; közelebb is mennék,
De minek verjem fel a két bűgő gerlét?
Nekem is jól esett, ha senkisé láttá,
Pár csókot hinteni galambom ajkára.

Cognac.

Tavaszi multság.

(1895 június 9.)

— A „Gyulafehérvári Hírlap“ eredeti tárczája. —
Mit érne a tavasz, ha nem volna majális? Mit

érne a majális, ha nem volna táncz? Mit érne a táncz, ha azt nem nők s férfiak járvák együtt? Mit érne a a két nem együttléte, ha a szerelmi vallomások egy-egy akkordja nem csendülne föl a szívből? S végül mit érne a szerelmi vallomás, ha az abban tett fogadalmakat meg kellene tartani?

— Igen, igen kisasszony; ha kegyednek egy imádója ily tavaszi multságon, szép májusi vagy júniusi éjszakán . . . a második négyes ntán, vagy mondjuk, hogy a szünóra alatt, midőn elhagyja a termet s a kandi hold által beezüstözött lombos fa alá térpihenni, — szerelmet vall akkor kegyednek, — csillagok, suttogó lombok, lenge szellő. méla hold, távoli zene stb. behatása folytán a szíve gondolkodik s a fejécskéje (hiszen ennek is kell valamit csinálni!) papueskormány alatt lévén, csak aláírja s jóváhagyja a szív itéleteit. Miután azonban a szív rendkívül egyoldalú műveltséggel bír, s így csak az érzéshez ért, a gondolkodáshoz pedig nem: természetes dolog, hogy nagyon bohón végzi ez utóbbi tisztét s olyanokat gondol és hisz el, amelyeket azután a mármorából kijózanodott férj: a fej, másnap erélyes föllépéssel számoltatja be a bűneit megbánó gyöngéd szívet . . .

Mindegy! A szív azért nagyon jól érezte magát, minek következtében kegyed kisasszony nagyon, de nagyon jól mulatott a majálison, ha az a bizonyos nyilatkozó ur rossz emlékező tehetsége folytán el is felejté azt, amit oly szép szavakkal fogadott meg vasárnap estején.

És hogy kedvezett az időjárás is! A szél nem süvített, az ég nem dörgött, az eső nem esett, mint a hogy ezt különben folytatni kellene, hanem egy igen szép verőfényes napja volt ennek a mi majálisunknak.

Majális? Nos igen! Ambár a rendezőbizottság

„Tavaszi multság“-nak keresztelte el, mivelhogy jól beléptünk már a júniusba, de azért csak jókedvű egy *majális* volt ez. Hiszen ennek az elkésett idei júniusnak májusi jellege volt.

Szép tavasz!

Az orgona illata volt az első leányzód, ez rég élvezte már mézes heteit a madárdallal . . . de te, mint egy gondos jó anya, a többi fákat is felöltöztetted szép zöld ruhába . . . a mi majálisi napunkon, olyan zöld, olyan eleven volt már minden . . . Zephír ismét elregéli a lomboknak ezt a sok szép titkot, melyet eddig még minden évben elregélt, (de melyről be nem számolhatok, mert ennek megértése csak a költő privilégiuma), a nap süt . . . a hold „mélázik“ stb. s ha még hozzáveszem a nyíló rózsákat, a fecskéket, a golyákat: ugy azt hiszem, hogy a tavasz leltárát meg lehetős pontossággal állítottam össze s nem irhat alá rossz kalkulost maga Vászón Gábor ur sem, a ki pedig — mint talán tudni is méltóztatik — nemcsak a tavaszt megalkotó tárgyak felsorolásában fejtett ki akadémiái jutalomra méltó buzgalmat, de még azon is töprengett, hogy vajjon e sok holmi (napsugár, madárdal, virágillat stb.) mennyibe kerülhet az Uristennek?!

Annyit tehát constatálhatunk, hogy a tavasz teljes diszében pompázott majálisunkon.

No, aztán meg kegyedék is, a kisasszonyok mintha versenyezni akartak volna a tavasz ruházatával

Oh, azok a mamák, mindig ki tudnak erőszakolni leányaik számára az „öregtől“ egy pár új divatú tavaszi ruhát, mely hogy tulajdonképen mire való, azt sem az öreg, sem én, sem a másik nem tudnánk magunknak megmagyarázni.

— „De hát édesem, hiszen nem járhat a leányod úgy, mint „nem tudom kicsoda“! . . . nem nézne akkor

Az utánzási vágy és az urhatnámság mániája elszédíti az embereket és megfosztja őket erkölcsi erejüktől. Emberek, kik tisztességesen, becsületesen tudnának megélni normális viszonyok közt, elhagyják a szilárd, sohasem ingó becsület útját és nyulnak a reájuk bizott vagyonhoz, hogy sikamlós, szédelgős, spekulációk útján nagy vagyonra tegyenek szert, hogy utánozhassák a milliommot, hogy a dőre és léha biuságnak tömjénezhessenek!

Szerény fizetést húzó tisztviselő az urhatnámság mániájától elkapatva, defraudál, hogy utánozhassa főnökét. Gazdagon dotált magántisztviselő sikkaszt, hogy többszörös milliomos örült pazarlást üzhessen! Bankárok fölemésztik a reájok bizott idegen vagyont, hogy eszeveszett orgiákat folytathassanak. Egyik így, a másik úgy. — Még leleményesek a pazarlás minőségében! Az egyik extra vonatokon, hajón szállítja a vendégeket szalonjaiba, a másik a termeiben dőzsölőket gazdag ajándékokkal lepi meg, a miért oly szívesek voltak francia pezsgőborait és exotikus, lukullusi mentőjét elfogyasztani.

Ez is, amaz is elbukik. Akik boraikat megitták, szivarjaikat kiszívták, ételeiket megették, azok sietnek rendszerint legelőször köveket dobálni az elbukottakra és — folytatják másnál. Még csak nem is szánják az annyira szánalomra méltókat! „Tudtam én, hogy ez lesz a vége!” mondja az egyik. „Régen mondtam azt!” így szól a másik. És vajjon mért nem figyelmeztették a lejtőre lépőt? Miért nem igyekeztek visszarántani az örvény szélére sietőt? Mert az emberek gyarlók és rosszak is.

És az urhatnámság meg az utánzás szedi napról napra áldozatait és dúlja fel annyi sok család békés tűzhelyét. Hol keressük ezen kórság okát és annak gyógyítási módját?

Egy ily szerencsétlen áldozat, kinek tragediája nemrég legjátszódott, azt írta nejeének: „*Neveld fiunkat szerény, munkás és takarékos embernek.*” A szerencsétlen valóban saját kárára tanulta ezen életbölcességi, pædagogiai szabályt.

De minekünk kötelességünk a szomorú consequentiát levonni és mindannyiszor intő szózatunkat fölemlíteni, valahányszor ily szomorú eseményt kell regisztrálni. Mert hová jut társadalmunk, ha ez tovább így tart? Mivé lesz e haza szociális élete, ha testvér testvérben, sógor sógorban, az apa saját fiában nem bizhatik már?

Ha emberek, kiket a közbizalom egy bizonyos polezra helyez, csupa könnyelműségből, élvhajászatból, örületes meggazdagodási vágyból oly galádul vissza élnek e bizalommal és ez által a valóban becsületes és tisztességes polgártársait a romlás örvényébe sodorják?

Ebbe a szerencsétlen áldozatnak szavai, miket halálának küszöbén elmondott: „*neveld fiunkat takarékos, munkás és becsületes embernek*” nagy horderővel bírnak s érinthetnek sok szülőt, kik édes keveset

törődnek gyermekeik szívbéli nevelésével. Keresztül nyargaltatják velük a középtanodákat, majd a felsőbb intézeteket, míg oklevélhez, kenyér keresethez jutnak: hogy szíve parlagon, sivár marad, hogy az urhatnámság a rögtöni meggazdagodás vágyának ördöge belefészkelte magát kebelébe, azzal nem törődnek.

Vajha ez a sok és megrendítő eset naponta intő példaul szolgálna a szülőknek és valamivel nagyobb szult és gondot fordítanának gyermekeik szív és kedély mívelésére, jellemzilárdságára. Az ész nagyon, de nagyon relativ, egyedül a szilárd jellem bír abszolút becsesél.

Fejleszték tehát a gyermekek jellemét, hogy soha kísértetbe ne jöjjenek, hogy válságos körülmények közt jellemzilárdságuk győzzön!

Fullánk.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1895 június 13.

Ministeri megbízás. Dániel Ernő kereskedelemügyi mk. minister ur Dr. Cserni Béla polgártársunkat az 1896-iki ezredéves országos kiállítás történelmi főcsoportjának 1/4 csoportbizottságához gyulafehérvári megbízottnak kinevezte, mely kinevezésről szóló levél következőleg hangzik: „Sz. 4653. Tekintetes Dr. Cserni Béla urnak tanár Gyulafehérvárt.

Az ezredéves országos kiállítás történelmi főcsoportjának 1/4 csoportbizottsága javaslatára van szerencsém Tekintetességedet ezennel tisztelettel fölkérni, hogy a gyulafehérvári gymnasium s egyéb ottani gyűjtemények történelmi kiállítási anyagának 1/4 jegyzékbe leendő egybegyűjtését eszközölni sziveskedjék.

Ezen feladat megoldása sikerének biztosítása céljából van szerencsém 2. alatt Tekintetességed részére a kiállítás elnöksége által kiállított ajánló levelet mellékelni, mely a foganatosítandó helyszíni szemlék alkalomával Tekintetességednek igazolásul szolgáland.

A kiállítás ügyét Tekintetességed hazafias buzgóságába ajálva, megragadom az alkalmat őszinte tiszteletem nyilvánítására. Budapest, 1895 május 29-én. Az 1896-ki ezredéves kiállítás országos bizottság elnöke: Dániel s. k. kereskedelemügyi m. k. minister.

A fentebb említett ajánló levél ekképen szól: „ad 4653 sz. — Ajánló levél. — Dr. Cserni Béla tanár ur az ezredéves orsz. kiállítás történelmi főcsoportja számára a gyulafehérvári gymnasium történelmi anyagának összeírása és egybegyűjtése céljából tanulmányokat végez.

Midőn Dr. Cserni Béla tanár urnak saját igazolására ezen ajánló levelet kiadom: felkérem az összes hatóságokat, intézeteket és a magán gyűjtemények tulajdonosait, hogy ők ezen működésében hazafias buzgalommal támogatni sziveskedjenek. Budapesten 1895 évi május hó 29-én. Az ezredéves orsz. kiállítás elnöke: Dániel sk. kereskedelemügyi m. k. minister.

Helybeli róm kath. főgymnasiumunkban az érettségi szóbeli vizsgálatok Kunecz Elek főgaz-

gató és Firály Henrik egyet. tanár mint státusz biztos elnöke alatt f. hó 8-án és 10-én tartottak meg — a mint illetékes helyről értesülünk — a következő eredménytel: Jelesen érett 1 é. p. Vogel Richárd, jól érett 5 é. p. Kovács Zsigmond, Lövy József. Másrészt József, Polgár József és Sipos Károly, — egyszerűen érett 6, — egy tárgyból a követelményeknek meg nem felelt és így 3 hó múlva teendő javító vizsgálatra utasítottatott 4, — a teljes vizsga ismétlésére utasítottatott 1. Ha tekintetbe vesszük, hogy az írásbeli vizsgálatokon 4, a szóbeliellenen meg 5 bukott el, az általános eredményt aligha nevezhetjük kedvezőnek, kielégítőnek is alig. Az ilyen leczkék azon szülőknek szólnak, kik gyermekeikből minden áron „urat” akarnak faragni s könnyörgések meg rimázkodások árán taszigálják pót, és javító vizsgálatokkal osztályról-osztályra felfelé kevésbé tehetséges fiaikat, míg végre aztán beáll — a krach. Ilyenkor persze a tanárok a hibások. Jó lesz erről mindenkinek leliismeretes szülőnek komolyan gondolkodni.

Az Emke székeludvarhelyi gyűlésén vármegyénkből Gáspár János tb. főjegyző, mint az Emke jegyzője, Dr. Bocz József, Novák Ferencz kir. tan. polgármesterünk és Isssekut János, lapunk felelős szerkesztője vettek részt.

A vármegyei központi választmány f. hó 15 d. e. 10 órakor gyűlést tart az országgyűlési képviselő-választók névjajstromának kiigazítása végett.

Az izr. iskola szegény tanulóinak javára rendezett multság felülfizetéseit térszűke miatt csak jövő számunkban nyugtázzhatjuk.

A ki Londonba akar ugrani. Bocz uram, a portusi szappangyár vezetője 2 év előtt rostófát tett a tűzre. Weidinger volt szappangyáros eltávozván, holmiját Bockra bizta volt. Nehány év múlva az a hír kőszált, hogy Weidinger meghalt Amerikában. Nossza a mi Bockunk eladta a rábizott holmit egy portusi asszonynak. Most, hogy Weidinger életjelt adott magáról, Bock, hogy megmaradjon becsületes embernek az eladott holmit elcsereélte rosszabbal, a mibe az asszony nem akart beleegyezni, hanem egyenesen a rendőrbiztoshoz sietett. A vitéz Bock utána s a rendőrbiztos előtt rálött a védtelen asszonyra, a ki el is ajult ijedtében, s két ujját összetörte esés közben. Az ügy a törvényszék elé került, mely Bockot 3 hónap fegyházra ítélte a mit a szappanos megfellebbezett. Mostanra volt kifizve a tárgyalás s Bock uram — a ki nem magyar honpolgár — Londonba akar ugrani. Éber rendőrségünk ép akkor esipte el, mikor a jegyet váltotta. Most a várbán várja az angol vérti Bock a magyar igazságot.

Hamis egykoronások. Ujabb idő óta a hamis egykoronások rémitően szaporodnak úgy a fővárosban, mint a vidéken. Ezen hamis egykoronások önből valók, magyar felírás s 1893-as évszám van rajtuk. Könnyen fel lehet ösmerni a hamisítványokat szűrke szintükről, elmosódott rajzokról és arról, hogy szélükön nincs írás.

rá senki! . . . maholnap pedig már itt az ideje, hogy . . . hogy férjhez menjen, hát kell, hogy — csak egy kicsikét is — feltűnjék . . . — Jó, jó! . . . legyen már vége! reggeltől estig nincs az embernek egy szabad órája se! . . . folyton de folyton; ez a ruha-historia! . . . csináltasd hát meg, de aztán . . . aztán — hagyjatok békét! . . .

Ilyen párbeszédet hallott vón az ember, ha a mult heteken a családi szentélybe mint szellem lép be.

Pedig higgyék el asszonyaim, hogy a férfiak nem nagyon sokat törődnek azzal, hogy a kis Elzán vagy a még kisebb Bertuskán van e mindennap más toillette . . . — elég, ha a szemei ragyognak szépen; elég, ha a tartalom üti meg a mértéket; — egy női költemény sokkal szebb, ha külalakja pongyola, ha a rimek nemamsterkeltségig hangzanak egybe, mert így sokkal inkább szembeötlőbb az eszmének a gondolatnak plaszticitása. . .

— Tudom, hogy vizét hordok a Marosba, vagy (hogy egy teljesen modern szójárást használjak) Zichivel megyek ösöket kutatni (mindkettő hiábavaló) ezzel a megjegyzéssel, sőt lehet, hogy a mama rám is mordul: „eh, mi köze ehhez egy riporternek! . . . söpörjön kiki a maga háza előtt” . . .

Kegyed már jobb szívű, kisasszony; kegyed nem kiált rám, csak — duzzog egy kissé . . . s türelemmel olvassa tovább czikkemet. Hogy pedig én ezzel az anyagi türelemmel vissza ne éljek: elhagyom e thémát s áttérek a majálisra.

Nézzünk már délután ki a lövészkertbe! Vidáman ugráló gyermekcsereg fogad; arcukról a boldogság ragyog le. Ez a nap az övék. A zeneszóra tánczra is lejtének gyenge lábaik. Most meg ozsonnálnak. Seregbe gyűlnek s éltetik a jótevőket, a szülőket. Őszinte poetikus

gyöngédséggel hatotta át szívünket e vidám gyermekcsereg. A kert csak úgy hullámozott a szülőktől, nézőktől. Hogyne! Hiszen minden ember a maga elmult boldogságának kincseit köszönti, tiszteli meg a gyermekek örömeiben. Milyen átalakító hatással van mindenkire egy gyermek multság! hogy ragyog mindenkinek szeme, mikor örülni látja a kicsikéket. Nem is csoda, ha az emberek sietve sietnek oda a hol a gyermekek mulatnak; mert az ő mosolygásuk mint pajzán pillangók a fonnyadó virágot körülleglik, felvidítják, megvigasztalják őket. Meggyőződhetett róla mindenki.

Az embernek, ha szíve száz viharban edződött is kőkeményre a gyermekek öröme mindig igaz gyöngédséggel hatja át, s ennek az örömnak legkisebb rezgése is viszhangot kelt benne, most felélednek nyomában a saját emlékei, melyek az élet küzdelmes koraiban olyan sokszor meglátogatják.

Emlékszik-e, kedves kisasszony, utolsó diákmajálisunkra? Ugy-e emlékszik!

Ugy estefelé, mikor lassan-lassan megtelt a kert Blankaskákkal, Annuskákkal, Iduskákkal, Orszikékkal és még sok kákkal és kéekkel, a jól „beféderveiszolt” padlón csak úgy repültek végig a csinos párok . . . s ha a tanár leánya: Iduska táncz közben véletlenül elbukott, akkor a tánczosa megbukott a — vizsgán. Ha én — akinek a jó tanulók közül hiányozni szintén szereucsem vala — többet tánczoltam a mathezi tanár leányával, mind pl. Sigmond Izidor barátom, akkor az öreg professor engem félrehívott s megmagyarázta: hogyan kell kikeresni a szögek logaritmusát . . . — másnap aztán ebből kérdezett az iskolában mindketőnket, de bizony akkor se tudott egyikünk többet a másikánál, lévén előttünk nagyon értékes az az értéktelen

mondás: „hallgatni arany.” Ha a négyes rendezésénél egyes francia szavakat rosszul ejtettem ki, akkor francia tanárom, aki közel állott hozzám, szórakozottan fürmedt rám: „léülhet! . . . nem tud semmit! . . . Secunda . . .” etc.

Szóval nagyszerűen mulattunk.

És most? Oh most is nagyszerűen mulattunk avval a különbséggel, hogy akkor csak az ideális oldalát ösmertem a mulatságnak.

Kegyed is jól mulatott most a majálison ugy-e bizony? Öröm is a lánynak a táncz! Mikor ez a kis nebuló sereg elpihent: akkor kezdtük csak mi. Atragadt ránk is a jókedv. És mi tánczoltunk a Kóka bácsi muzsikája mellett. Kipirultunk a tánczban, mint a pünkösdi basa rózsza és ékszerül kiültek orcáinkra az izzadság gyöngyeseppjei.

Van azonban a majálisnak, — mint minden tánczozal egybekötött mulatságnak egy másik nem annyira ideális oldala is. Elmondjam? Meghallgatja már unalmasná vált tereferémet? Ugy elmondom.

Nos, ezen az oldalon a mamák foglalnak helyet s kísérik éber figyelemmel, hogy X. Y. dr. kire néz, kire mosolyog, kivel tánczol, kivel beszélget a legtöbbször . . . S ha talán Inéz nagysádat Kenézy dr. az illó határon belül, tehát nagyon is közéről szemléli meg, akkor Inéz nagysád Kenézynek e megnézését — elnézi, mert a teremben körülnézve azt nézi ki a mama szűrés tekintetéből, hogy az ő nézete szerint is elnézhető az ilyen megnézés . . .

— Sok fiatal ember nem képes felfogni azt, hogy miért nem állhatják ki őt a mamák, holott a leányaik meg ellenkezőleg nagyon kedvelik s ahol csak lehet kiténtetik. A magyarázat pedig egyszerű: ha az a fiatal ember beletekintene egyszer a házasulandók

— **A pletyka ellen.** Követésre méltó példát szolgáltat egy egyesület, a mely Insterburg poroszországi városban alakult és a melynek célja, hogy a pletykát onnan kiirtsa. Az egyesület tagjai esküvel fogadják, hogy bárhol és bárkitől valami pletykát, rágalmat hallanak, tudomására juttatják annak, a kit érdekel, megmondva neki, hogy kitől hallották, kik voltak tanúk és szükség esetén még pénzt is kölcsönöznek neki, hogy a rágalmazót bepöröltesse. A pletykázók dolgát megnehezíti az, hogy nem tudják, nincs-e hallgatóik között a pletyka-ellenes egyesület egy tagja, mert a tagok arra is esküt tesznek, hogy az egyesülethez való tartozásukat szigorúan titokban tartják.

— **A ki ásóval pofozkodik.** A vincezi kútásó nem nagyon gyengéden bán az ő élete párjával. Legálább erre enged következtetni a következő eset. Csütörtökön egy kissé tulerős borközi állapotban tért haza a kútmester uram és feleségével úgy össze koczkodott, hogy már a fojtogatásnál tartott, mikor házi gazdája belépett. A gazda az asszony segítségére iparkodott lenni és a dühös férjet akarta eltávolítani, de ekkor meg ő ellene fordult és a kéznél levő ásó lapjával úgy ütötte arczul a házigazdát, hogy még most is ágyban fekvő beteg. A garázda kútfurót átadták a jbiróságnak.

— **Felhőszakadás.** Szomorú dolgokat irnak nekünk Oláh-Dályáról. A múlt szerdán a község északi határán nagy felhőszakadás volt. A rengeteg víztömeg a hegyoldalon fekvő község utcáin hömpölygött alá s oly sebességgel, hogy egyes házak kapufélfáit, kerítéseit is magával sodorta; egyik oláh asszony kiment kapuját megerősíteni, de a víz elragadta őt is, a szomszédok kapákkal, gereblyékkel csak nehezen tudták kimenteni. — Ismét egy másik asszony, Angyal Anna és 14 éves leányára végzetessé vált a felhőszakadás. Ők kora reggel indultak ki kukoriczát kapálni. Vigan haladt a munka délig, a mikor a birtelen közeledő fergeteg haza készítette őket. Futva siettek haza felé, de azonközben az utat átszelő patakmeder — melyben rendszeren nincs is víz s így hidja sem — nagyon megráadt, sebes vize csak úgy rohant a Székásnak. A kis Rebeka, nem sejtve a víz mélységét, át akarta gázolni, de gödörbe lépven elbukott. A rémült anya megmen-tésére sietett, de vesztére, mert őt is elragadta a víz árája. Csak másnap hosszú keresés után találta meg őket a szomorú apa, holtan, a már kiapadt patak partján fenakadva.

— **Megégett a kender.** Roth István szász-szebesi köteles kenderrel a kocsiján haladt az országuton, mikor szembe jött vele Argyelan Nikoláje kocsijával. Láttá, hogy a kocsis épen akkor gyújt pipájára, de nem is gondolt arra, hogy az az ő kenderére végzetes is lehet. Alig haladt azonban néhány percig, mikor fölesapott háta megett a láng, a kender kigyult. Más menekvés nem volt, mint az égő kender a kocsiból e dobni, megmenteni nem lehetett. A köteles Argyelant okozza, a ki az ő nézete szerint égő gyufáját mellette

tükrébe látná, hogy ő még nem „tauglich“, tehát igekezni kell letenni a — birói vizsgát.

Kegyed azonban bájos olvasóm, mindezzel még nem törődik! Figyelmen kívül hagyja e reális részleteket s csak a kedves — Bélára szegezi tekintetét... Nem bánja, ha ő nem is kollokvált le pontosan, megelégszik azzal, hogy pesti jogász, .. hogy divatosan öltözködik... hogy ah! oly sikkesen tánczolja Marezi orra előtt kegyeddal a csárdást!...

S a gyereket a papa is meg a mama is szereti! A papa nem teszi föl a szemtíveget, ha megnézi az indexét... hisz ez mellékes; a fő, hogy a fiu nagyokat tud inni: mégse csip be s hogy nagyszerű tarokkpartner, a mennyiben az öreg huszonegyesét sohasem fogja el. Az édes mama is kivételt tesz ez egyre nézve. Nem törődik azzal, hogy jogvégzett-e, vagy sem... ah! hiszen oly elegánsan tudja a „kiszitiband“-ot gyakorlatban érvényesíteni!...

S kegyed boldog! Az akác alatt kéjjel szívja magába a tavasz-parfümös légét... el elmereng a majális gyönyöreire, valamint a közeledő többi tavaszi mulatságain... képzelete búvpatakjában oly szépekké lesznek a benne megfürösztött ábrándképek, hogy számon őket tollam hegyére szurni s tintával befekettíteni. Nem! Csak őrizze meg azokat a szép ábrándokat bájos olvasónóm, nem mondom el őket én sem: hiszen annál szebbek, minél titkosabbak. — Ezek az ábrándok azok, a melyek lelkét... az ártatlanság zománczával vonják be... ezek azok, a melyeket a tavasz teremt meg az ifju szivekben, hogy széppé tegye előttük az életet... ezek azok, a melyekről Vörösmarty, midőn saját érdekében osztogatja Laurának a tanácsokat: azt mondta, hogy az élet megrontói, — de más alkalommal meg elismerte, hogy azok hirdetik a szív és lélek ifjúságát... *Bicskás.*

elmenet kocsijára dobta, miért is jelentést tett a rendőrségnél.

— **Ápolónók felvétele.** A magyar vöröskeresztegylet 1895. évi július hó elején új betegápolónői tanfolyamot nyit az Erzsébet-kórházban. A betöltendő 12 helyre pályázhat minden fedhetlen előéletű nő 20—40 életév között, ki erkölcsi jobb meggyőződésből, hivatalasszerűleg kíván az ápolónői életpályára lépni. A kérvények a szükséges okmányokkal felszerelve legkésőbb f. évi június hó 20-ig terjesztendő be a magyar vöröskeresztegylet igazgatóságához (IV. Koronabereczeg utca 2. sz.) hol a közelebbi feltételek is megtudhatók.

— **„Otthon“** neve annak a szép és komforttal berendezett villának melyet a „Képes Családi Lapok“ kiadó tulajdonosa Dr. Murányi Armin Bártfa-gyógyfürdőn építtetett. A 60 szobás villának egyik legnagyobb előnye az, hogy szabad téren, a nagy erdővel szemben fekszik. A villa vezetősége szakavatott egyénekből áll, kik a fürdőzők illetőleg a bérlő közönség igényeit minden tekintetben kielégíteni törekszenek. A szobák berendezése is a legújabb korszak követelményei szerint történtek, azonkívül tiszták és világosak. Nemcsak egyesek, de egész családok is megfelelő Otthont nyerhetnek a villában, még pedig a lehető mérsékelt árszabály szerint. Miután tudjuk, hogy városunk és vidékünk körül sokan készülnek Bártfa-gyógyfürdőbe a nyári üdülésre, helyesen cselekszenek, ha mielőbb személyesen vagy levélileg a „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatalához fordulnak, (Budapest vadász utca 14. sz. saját házában) honnan azonnal bő és kielégítő választ nyerhetnek.

Közzgazdaság.

Cs. k. szab. Adriai biztosító társulat. Folyó hó 12-én tartott meg Triesztben ezen társulat rendes közgyűlése, melyben az 56-ik (1894) üzletévről vonatkozó üzleti jelentés és zárszámadások beterjesztettek. Ezekben következő jelentékenyebb adatok foglaltnak: Életosztály. Az említett évben elfogadott biztosítások 12.769,125 frt tőke és 22,869 frt évi járadékösszegre ru gnak. A biztosítási állomány 1894. év végével kerek 76 millió forint tőke és 196,255 frt évi járadékösszeget tüntet ki. A díjbevétel 3.074,252 frtra rugott. Halál- és élet eset-biztosítások után 1.255,137 forint fizetett ki és ezenkívül függő károk részére 244,917 frt helyezettett tartalékba. A díjtartalék 1.444,458 frttal szaporodott és tesz 17,2 millió frtot. Az elemi biztosítási ágakban (tűz és szállítvány) a díjbevétel 6.935,650 frtot tett, a visszabiztosítások 3.293,693 frtot vettek igénybe és kárkért a visszabiztosítókat illető részek levonása után 2.379,261 frt fizetett ki. A kártartalék 490.593 frtot, a díjtartalék 1.846,597 frtot és a több évi biztosítások tárczája 23.343,117 frtot tesz. — Az 1894. december 31-iki árfolyam szerint a társaság értékpapíra 396,702 frt értékelést tüntetnek ki, mely összeg a létező áringadozói tartalék gyarapítására fordítottat. Az eszközölt és 48,571 frtot, tevő leírások levonása után marad évi feleslegként 482,521 frt, melyből 150,000 forint a disponibilis tartaléknak utaltatott át. Osztaléku, miként a múlt évben, részvényenkint, 62 frt fizetett ki. — A tartalékok 1.977,208 forinttal emelkedtek és meghaladják a 21 millió forintot, ebből esik díjtartalékra (tisztán, tudniillik a visszabiztosításokat illető részek levonása után) 17.849,656 frt, nyereségtartalékokra 2.491,592 frt és áringadozási tartalékra 723,988 frt.

Nyilttér*)

Nyersselyem básztruhákra való kelmét 8 frt 65 krtól 42 frt 75 krig egy teljes öltönyre — Tussors- és Shantungs-Pongees, valamint fekete, fehér, és színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterkint, sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban s. a. t. **postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G.** cs. k. udvarszállító se lyemgyára Zürichben Svájcban czimzett levelekre 10 kros. levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a szerk.

Hirdetések.

250—1895 szám bir. végr.

66 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróaság 2218/895 polg. számú kiküldetési végzése által a Magyar Franciaia biztosító részvénytársaság végrehajtató javára táteí Andrei Lajos ellen 302 frt 77 kr. hátr. tőke, ennek 1894 év november hó 20-ik napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag 8/V 1895 lefoglalt és 450 frtra becsült, 2 fehér szőrű 5—5 éves jármás ökor és 2 más szintén fehér szőrű 4—4 éves jármás gondozott karban lévő ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a 2738—1895. polg. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Táté községében a község háza előtt leendő eszközlésére **1895. évi**

június hó 17-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladotni fognak.

Felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőzőleg kielégíttetéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket árverés megkezdéseig alólikt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárrt 1895-ik évi május hó 30-ik napján.

Cs i a Lázá r kir. bírósági végrehajtó.

Azt a régi és igaz közmondást, hogy „**Vásárolj a nagy, és ne a kis kovácsnál**“ az én áruháza-mra nézve joggal mondhatom, mert csak egy **oly nagy üzlet**, mint az enyém képes **készpénzzel** való bevásárlása által óriási árukészletet, és az ebből folyó **előnyöket**, a vevők javára háromoltatni. **Ingerlő minták privát vevőimnek ingyen és bérmentve. Mintakönyvek** még soha nem látott gazdag tartalommal, **szabók részére** bérmentesítetlen.

Öltöny szövetek.

Peruvien és **Dosking** a magas **clerus** részére, előírat szerinti szövetek a cs. és kir. **hivatalok részére** és **Veteránok, tűzoltók, tornászok, lívveek** részére. **Billiárd és játék-asztalokhoz** való posztók, **kocsiáthuzatok. Urak s nők** részére a legnagyobb raktár **steieri, kártneri, tiroli** stb. **lodenekből** az eredeti gyári árak mellett. Oly nagy választékban, hogy egy 20-szoros concursus nem bírja felülmulni. Legnagyobb választék csakis **finome tartós női posztókból** a legdivatosabb színekben, **Mosó-szövetek. Utazó-plaidok** 4 fttól 14 ftrig. és még szabók részére, (a. m. ujjbélések, gombok, tűk, ezernák stb. stb.)

Erdemleges, becsületes, tartós, tiszta gyapjú posztó árúk és nem olesó rongyok, melyek alig a szabódíjért állanak, ajánl

Stikarofsky János

Brünnben.

Legnagyobb gyári posztó raktár fél millió frt. értékben

➡ **Csakis utánvétel mellett küld.** ➡

Figyelmeztetés! Vannak ügynökök, kik azon ürügy alatt, hogy „Stikarofsky-féle árut“, vagyis az ő fogyhatatlan czikkeit szokták elárusítani, házalnak. Tájékozául tudomásra adom, hogy én az ily embereknek semmi nemii feltételek alatt sem adok ei árut.

Ueberall

werden tüchtige, solide Personen gesucht, welche geneigt sind, in Bekanntenkreisen einen leicht absetzbaren Artikel zu verkaufen. Höchste Provision! event. festes Gehalt. Offerte sub. „**Energie**“ a. d. Annonzen-Expedition **H. Schalek**, Wien, I., Wollzeile 11 erbeten.

62 1—1.

200 frt.

kereshető havonként tisztességes módon minden tőke és kockázat nélkül, egy eladásra szánt és nagy keresletnek örvendő hasznos czikk forgalomba hozatala ál tal. Feltételek megszerzhetők „**Ohne Risiko**“ czim alatt **M. Dukes** hirdetési irodájában. Bécs I. Wolzeile 6—8.

61 1—10

Richter's Tinct. capsici comp.

Dieses auch unter dem Namen: „**Anker-Pain-Expeller**“ bekannte, wahrhaft volkstümliche Hausmittel hat sich seit nunmehr 25 Jahren als beste schmerzstillende Einreibung bei Gicht, Rheumatismus, Gliederreizen usw. glänzend bewährt. Es hat in allen Ländern der Erde eine große Verbreitung und infolge seiner sichern Wirkung eine so allseitige Anerkennung gefunden, daß es jedem Kranken mit Recht empfohlen werden darf. Die **TINCT. CAPSICI COMP.**

(Anker-Pain-Expeller)

hat ihre hervorragende Stellung unter den schmerzstillenden Einreibungen sogleich behauptet, trotz mancherlei Anfeindung und trotz zahlreicher Nachahmungen; das ist gewiß der beste Beweis dafür, daß das Publikum sehr wohl das Gute vom Schlechten zu unterscheiden vermag.

Um keine wertlose Nachahmung zu erhalten, sehe man beim Einkauf nach unserer Schutzmarke, dem roten Anker, und weise jede Flasche ohne diese Marke als unecht zurück. Zu haben in den Apotheken zum Preise von 40 fr., 70 fr. und 1 fl. 20 fr. die Flasche; in Budapest beim Apotheker **Josef von Zörög.**

Richter's Fabrik in Rudolfsstadt, Thür.

Alakult 1838-ban.

Cs. kir. szab.

Alakult 1838-ban.

Adriai Biztosító Társulat Triesztben.

(RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ)

65 1 - 1.

VAGYONKIMUTATÁS.

Életbiztosítási osztály. — A) Mérlegszámla 1894 december 31-én

VAGYON:	Osztr. ért.		TEHER:	Osztr. ért.	
	forint	kr		forint	kr
Ingatlanok Trieszt-, Bécs, Brünn, Buda pest, Milano és Velenczében . . .	2.918,700	—	Külön nyereség tartalék	600,000	—
Ertékpapírok az A) részletezés szerint . . .	12.681,733	—	Rendelkezésre álló tartalék	325,000	—
Jelzálog-kölesön	21,888	90	Tartalék árfolyam-ingadozások számára . . .	426,918	87
Szerzett járadékok és tőkék	18,986	80	Díjtartalék	16.003,059	48
Könyvek adott előlegek	1.362,683	43	Kártartalék	244,917	64
Különféle ügynökségek	404,219	85	Nyereség-osztalékkal biztosítottak szá- mára kiszolgáltatandó osztalékok . . .	8,576	08
Különféle társulatoknál	284,264	61	Különféle társulatok	376,767	63
Társasági összizgatás (f. számla egyenl.) . .	340,823	47	Különféle bitelezők	61,042	14
Különféle adósnál	12,981	78			
Atvitt jutalékok és szervezési költségek . .	—	—			
	18.046,281	84		18.046,281	84

ELEMIBIZTOSÍTÁSI OSZTÁLY.

B) Mérlegszámla 1894 december 31-én. (Az életbiztosítási osztály kivételével.)

VAGYON:	Osztr. ért.		TEHER:	Osztr. ért.	
	forint	kr		forint	kr
Künnlevő részvénybefizetések	2.400,000	—	Részvénytőke	4.000,000	—
Váltótárca és bankutalványok	463,114	16	Nyereség tartalékalap	1.241,592	49
Ertékpapírok a B) részletezés szerint . . .	3.971,112	—	Rendelkezésre álló tartalék	325,000	—
Ingatlanok Triesztben	330,000	—	Tartalék árfolyam-ingadozások számára . . .	297,069	73
Pénztár állomány az igazgatóságnál és a vezérigynökségeknek	101,907	51	Díjtartalék tüzkár-biztosításokra	1.762,291	30
Jelzálog kölesön	1,000	—	„ „ szállítvány biztosításokra	84,305	86
Ertékpapírokra adott kölesönök	34,383	65	Tüzkártartalék	417,917	—
Követelések hitelintézetek, takarékpénztá- rak és bankároknál	1.056,533	72	Szállítvány károk tartaléka	72,676	02
Különféle adósnál	184,036	37	Takarék és ellátási pénztár a társulati tisztviselők számára	423,984	57
Vezérigynökségek (a f. számlák egyenl.) . .	998,235	21	Életbiztosítási osztály folyó (számla) . . .	340,823	47
Főigynökségek	101,791	57	Különféle biztosító intézetek	532,874	87
Kerületi ügynökségek	11,435	67	Fel nem vett osztalékok	2,657	—
Különféle biztosító társaságok	438,492	52	Osztalék az 1893. évben	248,000	—
Ingóságok és biztosítási láblácskák az igazgatóságnál és az ügynökségeknek . .	—	—	Igazgatók és számvizsgálók illetéke	41,276	13
Atvitt jutalékok és szervezési költségek . .	—	—	Különféle hitelezők	298,273	65
	10.092,042	38	Atvitel az 1894. évre	3,300	29
				10.092,042	38
Későbbi években befolyó díjak összege . .	23.343,116	82	*Tartalék 1893. decz. 31.	frt 500,000	
			1894. decz. 31. gyarapodott	„ 150,000	
				frt 650,000	
			melynek fele az életosztály va- gyonába van bekebelezve	„ 325,000	
				frt 325,000	

Trieszt, 1895. május havában.

Frigyessi Adolf, vezértitkár.

Az igazgatóság:

Glanstättener dr. Alber Ágost, Morpurgo Márk, Neumann Henrik, Ralli Pál, Reinelt C., Salem H.

Számvizsgálók: Afenduli György, Pojai Alberti Emil, Parisi József.

Magyarországi osztály:

Budapest, IV., váczi-utca 9. sz. a., saját házában.

Báró Podmaniczky Frigyes
intéző.Lichtenberger J.
vezértitkár.Frigyessi M
titkár.

Részletes zárszámadási jelentések és kimutatások az alanti kerületi ügynökségnél kaphatók, ahol bármely felvilágosítások is a legnagyobb készséggel adnak, és élet, tűz és szállítványbiztosítások az „Adriai biztosító társulat”; jégbiztosítások a „Déli jég és biztosító társaság” és baleset elleni biztosítások a „Nemzetközi baleset ellen biztosító részvénytársaság” számára a legelőnyösebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett fogadtatnak el. Kerületi ügynökség: Cserba Károly.

Még csak néhány napig.
Huzás már 1895. június hó 26-án.
Magy. kir.
jótekonyczélú államsorsjáték
főnyeremény 60,000 ft.

Az összes nyeremények összege 160,000 ft.

Sorsjegyek a 2 ft-ért kaphatók a lottó igazgató ságnál Budapesten (Pest fővámbáz főtelemet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi lottó, sós- és adóhivatalnál, a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Merkur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyjárló közegnél.

Budapest, 1895. január hó 17-én.

Magy. kir. lottó-igazgatóság.

Világhírű!!

Baur Rudolf

Szátküldési üzlete:
Innsbruckban (Tirol)

Rudolf ut 4. sz. a.

Ajánlja

Valódi Tirol Lodenszövetét urak és hölgyek figyelmébe. Ha ve-
lokjai, esőköpenyei stb. teljesen vízmentesek és
mint legszebb és legolcsóbb kiállításuk ismeretes.Arjegyzék és minták kívánatra ingyen
és bérmentve.**Világhírű!****SARG** féle egészségileg
megvizsgált

Számталanszor kipróbált

és orvosilag ajánlott, egyszersmind

Fogtisztító és fentartó szer

Mindenütt kapható.

138 13-40

— Aranyérmekkel kitüntetve. —

Első cs. és kir. kizár. szabadalom.

— Aranyérmekkel kitüntetve. —

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR
Kronsteiner Károly Wien, III. Hauptstrasse 120. sz. saját házában.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai raktárak, vasut-, ipar-, bánya és hamortársulatok, építkezési vállalatok, VALLALKOZÓK és ÉPÍTŐMESTEREK, valamint gyártulajdonosok **szállítója**. — Ezen homlokzattfestékek, melyek mészen oldhatók, száraz po-
ritott állapotban, 40 különféle színminőségben, különként 16 krtól feljebb szállítataak és a festékszínnek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az **olaj**
mázoláshoz. — **Mintalapok és használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.**